

[Landbrugsministeren.]

på hr. Jeppe Kristensen, at han var enig med mig i, at det i alt fald dækkede i det første år, men at han nærede tvivl om, hvorvidt det var tilstrækkeligt i de kommende år. Dertil vil jeg gerne sige, at i denne stund har vi ikke planer om at forhøje beløbet. Jeg må måske i den forbindelse gøre opmærksom på bemærkningerne til lovforslaget, hvorefter man med en udgift for den danske statskasse på 21 mill. kr. om året i det 10. år vil være oppe på 173 mill. kr. i støtte. Det er korrekt, at det er regnet ind efter det investeringsbeløb, som man har kørt med under rentesikringsloven og som er på en 536-537 mill. kr. pr. år.

Hr. Jeppe Kristensen var inde på ordene i § 2, stk. 5, om, at der skal være et rimeligt økonomisk behov. Om det vil jeg gerne sige, som jeg sagde lige før, at det ikke er hensigten at straffe de unge mennesker, der har præsteret en virkelig arbejdsindsats. Der tænkes mere på, at hvis man har det beløb, man ønsker at låne, stående frit og til fuld rådighed i banken, kan man med nogen ret have lov til at sige: du må vist hjælpe dig selv i første omgang.

Hr. Svend Haugaard var inde på svinestaldene, investeringsbeløbet og det, at man skulle avle $\frac{1}{3}$ af foderet på ejendommen. Jeg vil ikke benægte, at der efter den hidtidige rentesikringslov kan være nogle, som har fået rentesikring for investeringsbeløb under 75.000 kr. På den anden side må man ikke glemme, at lovforslaget tager sigte på, at det skal være bedrifter, der skal kunne give en mand heltidsbeskæftigelse, og så tror jeg ikke der er så forfærdelig mange steder, hvor det ikke bliver nødvendigt at investere mindst 75.000 kr.

Med hensyn til støtten til maskinsamarbejde skal jeg kun henvise til § 5, stk. 1 og 2. Jeg tør ikke i dag præcist angive, hvorledes den kan praktiseres.

Jeg vil gerne takke hr. Frandsen for bemærkningerne om, at der var noget fornuftigt i lovforslaget, og for hans realistiske vurdering dels af direktivet, dels den måde, lovforslaget er bygget op på.

Et gennemgående tema har været, at man er betænkelig ved administrationsudgiften. Det er jeg naturligvis også, og jeg vil gerne sige, at disse 6 mill. kr. naturligvis ikke er et tal, vi vil bestræbe os på at nå. Vi vil be-

stræbe os på at få administrationen af denne lov gjort så billig som muligt. Men vi har samtidig villet være så realistiske at sige, at der altså skal flere planer til, og at der er lidt mere at kigge igennem end efter den nuværende lov. Det ville have virket urealistisk, hvis vi ikke havde gjort opmærksom på, at der kan og sandsynligvis også vil blive en stigning i administrationsudgifterne.

Jeg vil gerne endnu en gang takke for modtagelsen og skal tilsige vores bedste støtte til lovforslagets videre behandling.

H. C. Toft: Det er først og fremmest den tale, hr. Frandsen holdt, som kalder mig frem. Hr. Frandsen fremhævede, at vi var nødt til at gennemføre denne lovgivning, fordi vi var medlem af EF. Jeg prøvede netop på i min tale at opgøre forskellen mellem, om dette lovforslag havde bygget på en forordning eller et direktiv. Det bygger på et direktiv, og det forholder sig sådan med et direktiv, at det er bindende for de medlemslande, det er rettet til, med hensyn til det tilsigtede mål, men det overlades til de nationale myndigheder selv at bestemme formen og midlerne for gennemførelsen. Det vil med andre ord sige, at vi står ret frit over for, hvordan vi vil gennemføre denne lovgivning.

Når jeg fremhæver dette, er det også for at sige til landbrugsministeren, at jeg ikke mener, at landbrugsministeren har behov for at lave en lovgivning af denne art, der giver ministeren så vide bemyndigelser til at fastsætte næsten alt muligt mellem himmel og jord. Når det altså i vidt omfang er en national lovgivning, vi her gennemfører, må det være muligt for landbrugsministeren at fremsætte et så detaljeret lovforslag, at vi i folketinget har mulighed for at bedømme, f. eks. hvem det er, der kan komme i betragtning. Efter forslaget er det landbrugsministeren og landbrugsministeren alene, der fastsætter, hvilken lønindtægt der skal sammenlignes med. Det skal være lønindtægten for lønmodtagere i samme egn, hvor bedriften ligger. Men hvilken lønindtægt er det? Det ved vi ikke noget om. Vi ved ikke, hvem landbrugsministeren her vil tage med, om også lønmodtagere med høje indtægter skal med i gennemsnittet. Det er nødvendigt, synes jeg, at vi under udvalgsarbejdet